

foretaget en Forandring paa dette Omraade, hvad jeg naturligvis paa Forslagsstillernes Vegne kun kan beklage.

Drachmann: Jeg synes ikke, at de ærede Medlemmer, der her taler imod Forslaget, og dermed imod Aarhus Oliefabrik, har været særlig heldige i deres indbyrdes Sammenspil, thi først stod det ærede Medlem Hr. Trier og erklærede, at Sønderborg Oliefabrik havde en Produktion af 4 000 t, den Gang vi gav Loven, og lidt efter kom det ærede Medlem Hr. Nis Nissen og sagde, at der var overhovedet ingen Produktion, den Gang Loven blev givet. Samtidig sagde det ærede Medlem Hr. Nis Nissen, at der var ikke Tale om Toldbegunstigelse for Sønderborg Oliefabrik. Saa synes jeg for Resten ikke, der er meget at tale om. Lidt efter kom det ærede Medlem Hr. Hans Clausager og sagde, at Lovforslaget gaar ud paa at borttage den Begunstigelse, som Lovgivningsmagten det og det Aar gav Sønderborg Oliefabrik, saa jeg tror, at indtil de Herrer faar bragt lidt større Overensstemmelse til Veje mellem deres Udtalelser, er der meget, der tyder paa, at den Fremstilling, jeg gav, og hvis Rigtighed jeg kan dokumentere ved Hjælp af Forhandlingerne i Toldudvalget, er den rette.

Det var ikke Kapaciteten, man den Gang havde Opmærksomheden henvendt paa. Det var den faktisk tilstedeværende Produktion, den faktisk tilstedeværende Indvirkning paa det danske Kokosoliamarked. Man gik ud paa at bevare status quo, som jeg stadig finder er det eneste retfærdige, det eneste fornuftige at stræbe tilbage til (*Dahlgaard:* Hvor staar det?). Det staar i den logiske Udvikling, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ellers er saa stor en Tilhænger af, idet Lovgivningsmagten vedtog at indskrænke den af Regeringen foreslaaede mere omfattende Dispensation til en til Sønderborg Oliefabrik decideret begrænset Dispensation, hvori ligger en Tilkendegivelse fra Lovgivningsmagten om, at man tilsigter at opretholde status quo. Det ved de ærede Medlemmer saa godt, navnlig de, der nu afbryder, de ærede Medlemmer Hr. Trier og Hr. Dahlgaard. Dette vil det ærede Medlem Hr. Hans Clausager kunne bevidne. I Toldudvalget ønskede man ikke at slaa den lille Virksomhed ihjel, og derfor foretog man det Skridt, som blev foretaget. Det var ikke Meningen at slaa den ihjel, men det har sandelig heller ikke været Meningen at slaa den store Fabrik ihjel derved.

Naar man — saaledes som det ærede Medlem Hr. Nis Nissen — siger, at der ligger ikke en Toldbegunstigelse deri, er det ganske hen i Vejret, selvfølgelig er der en Toldbegunstigelse, det erkendtes ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hans Clausager. Derimod er det generøst, men meget lidt praktisk værdifuldt, at Sønderborg Oliefabrik ønsker, at Aarhus Oliefabrik maa faa den samme Særstilling som Sønderborg-Fabrikken, thi Aarhus Oliefabrik kan for det første ikke indføre Olie toldfrit, men for det andet har den sit store Presseanlæg liggende, og det er netop for at beskæftige de mange Arbejdere — 700—800 —, som har Arbejde derved, at man har ønsket de nuværende Tilstande opretholdt, der altsaa er truet og undermineret ved den Dispensation, som Sønderborg Oliefabrik nu har udviklet sin Produktion i Ly af. Thi naar det ærede Medlem Hr. Nis Nissen sagde, at Kapaciteten nu i Sønderborg var 10 000 Tons, men at man ingen Sikkerhed havde for, at Aarhus Oliefabrik vilde faa den Produktion, der skulde tilfredsstille dette Forbrug, selv om Sønderborg Oliefabrik standsede, maa jeg dertil sige, at disse 10 000 Tons er taget fra det Forbrug, som Aarhus Oliefabrik tidligere ganske overvejende forsynede. Hele det hjemlige Olieforbrug af Kokosolie er 30 000—35 000 Tons, og naar Sønderborg Oliefabriks Produktion, selv om den ikke nu er saa stor, kan gaa op til 10 000 Tons, saa vil ærede Medlemmer se, at Sønderborg Oliefabrik i Ly af Dispensationen er i Stand til at tilrive sig ca. $\frac{1}{3}$ af hele det danske Kokosolieforbrug, og heri ligger der selvsagt en Trusel mod Aarhus Oliefabrik.

Jeg beklager, at Landbruget ikke synes at forstaa den Fare, som Standsningen af Oliepresningsindustrien skaber for den indenlandske Produktion af de udmærkede Foderkager, der fremkommer som Biprodukt ved Presningen af Kokosolie. Jeg vilde ogsaa meget beklage, hvis det virkelig er saa, at nogle Margarinefabrikker paa Grund af den øjeblikkelige og temporære Fordel, som Konjunkturerne, ved at give Lejlighed til Dumpingsalg og lignende, kan give en Fabrik som Sønderborg Oliefabrik, ikke kan se den Fare, de løber ved Bortfaldet af den indenlandske Oliepresningsindustri. Thi naar først den indenlandske Olieproduktion er bortfjernet, vil de til syvende og sidst faa Kærligheden at føle fra Udlandets Side i Kraft af de Priser, de til den Tid vil komme til at betale for udenlandsk Kokosolie.

Derfor haaber jeg stadig væk — ogsaa